

Miss

Plötsligt kom mitt marginella genombrott. Min mor kallade mig några gånger orginell som barn eftersom jag är född i Vattumannes tecken. Som stressreaktion i språkets karaktikatur av mina lugnare drömmar bestod varandet i en chock av mer jordnära biografi likt en upplöst fader i morfin så med andra ord går det att skratta åt allt ihop som en mer eller mindre orgie. Måste bara nämna att IKEA går till domstol. Med fruktbarhetens verktyg går det att implicera en verklighet bortom färger och överkast i insjövikens destillerbara kvantitet så länge den undersköna masochismen deklarerar frågetecknen i värdelöshetens nåd av medfött avsky. Med ett brått system går det endast att hitta respekten i dold garderob. En pårökt individuation existerar med minimal ornament i påfrestande slummer. Världsmedborgaren var med en gång färdig att blöta ansiktet med denna otur att inse sin egen skönhet i villkorets drastiska skildring av barnets husdjur att förkasta i slumpens spontanitet. Rysliga monument över den privata himlens svaghet för distinkt pornografi i minnets fasliga krav på skönheten i tingens skuggor uppringda i meningen bröt kontrollbehovet i en sinnligare mission nära städerna och ännu närmare fjärran av mirakulöst strukturtvång och vågen i raden av vägar du gick upp om styrde avslutet i panikslagna stationer alldeles kalla och ännu mer roliga.

Descenderad av gruppkänsligt nåd i egen bäddning kläddes du in i emotionen av flickan i mig och dog av en serie förnuft i en projektion för intuitiv för att kallas ordnad men det var något vi klarade av allihopa trots förnekelsen i stressens prioritet. Jag vill agera mer när jag nästan inte längre reagerar över förgiftad smak och arbetet i sig själv men vem sa att jag var klumpig. Rasande snarare. När vi var starkare än Hitler gjorde vi de hem vi i immanensens minnesskador blev av med ifall vi spillde av oss själva och drack av någon annans omkast men fann misären godtycklig i kvantitet och mindre i omkrets men det var jordens dämpade sågning vi pratade om och låtsades skämmas ihjäl som det värsta vi någonsin kunde göra när de våldtog vår gårdag i fragmenteringens händighet och visst menar jag endast allvar och aldrig namnet jag redan avslöjade för dig i telefonen och på stenåldern var det samma sak av en periodisk anledning gravt misshandlad bland tecknad feminism av skandalen inkommen i matematik och annorlunda androgynitet uppställd på kalaset och räknad känsla i hennes egoistiska förråd av flykt och annat vi kom överens om när du inte begrep min autentiska sinnesro men tillsist såg med övergripen av satans brist på byte i semantikens symbolspråk och aldrig kommer jag låtsas sakna den bisarra våldsamheten i poängens svaghet och livsprocedur av eget begär att döma pälsen och drogerns avstånd i lika ställda demokrater och vännens stilistik skyddar mig ifrån ondo trots den andra och förenliga bilden av konstnärskap utan mellanhänder trots neo genombruten som luft och upptåg på glansis ingen kan stoppa dig ifrån att fantisera om. Bortom glömska och bortom hunger är hennes systematiska begåvning och son i kugghjulens transformativa tecken överflödigt romantiskt för att aldrig besegra och så extremt klassicistiskt från att förstå kom jag på hur jag skulle mörka vulgär mellanting i alltets värdiga intrikata förlust i handens innebörd av ögon och annat du förstår i flyktens utmärkta anpassning till kvalitet. Totalt upprörd i strävandets smak på bekostnad av den verkliga drömmens meningsinnebörd i handlingens utseende kväver om något mig själv när vi inser vilken dag vi pratade om och ursäkten ifall du känner igen min psykologiskt verifierbara mening i det dömda dramat klassifikation och memorerade underkastelse i impuls värda material försyntes sanning att kräva i dansen och samtalen och döden. Det är sömnad otalbar och riskfylld sårbarhet med andra ord enormare än den källare du aldrig passerade i total dedikation för utsikten.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Persephone med Poeter.se id #10841 innehar upphovsrätten